

Vodní skřítkové

Většina z nás si představuje moře jako modré vlny pohybuující se větrem a hlubiny naplněné rybami; zatím však je to souhra tisíců mořských bytostí nesčetných druhů. Patří k moři stejně, jako k němu patří ryby. Jsou to vodní stvoření která mohou trvale existovat pouze ve spojení s vodou. Je jich nesmírné množství, lišící se od sebe tvarem a barvou, podle různých vod. Obecně jsem zaznamenala tři hlavní druhy.

Za prvé to jsou skřítkové, kteří žijí na povrchu oceánu v mořských průlivech a zálivech poblíž pevniny. Ty jsem já osobně nazývala vodní miminka (děti), protože vypadají jako lidská, kulatá, tlustá miminka. Jsou to nejveselejší stvořeníčka, která si umíme představit: Dokonale kulatý obličej velikosti podšálku, žádný krk, téměř kulovité tělo asi 18 palců v průměru, skoro žádné nohy, ruce podobné ploutvím, ale s rozeznatelnými prsty, a to celé bleděmodré z jemné látky s velkýma, veselýma očima v bělavé tváři. Na hlavě žádné vlasy, jen miminkovské chmýří a něco jako knoflíky místo uší. Existuje několik variant různých barev a velikostí v různých oceánech; popsaná varianta je ale nejběžnější. Překulují se a koulejí na vlnách s velkým potěšením. Vždy jsou ve skupinách po 3-4 nebo i více a vesele proplouvají podél pobřeží. Ze všech skřítků, co jsem viděla, jsou tito ti nejšťastnější. K lidem se chovají velice laskavě, považují je za chudáky, protože jsou stále vážní a smutní. Jejich další vlastností je, že nám mohou předávat svou životní energii, které mají nadbytek. Kdybychom mohli jít k moři - když jsme velmi unavení - a vědomě se snažili přilákat pozornost těchto stvoření a požádali je o trochu z jejich vitality, myslím, že bychom za několik minut poznali, že jsme se stali jinými lidmi. Když jsem žila v Sydney a byla jsem unavená, odešla jsem do doků a za několik minut se mi síly obnovily. Vodní miminka žijí ve všech mořských přístavech, i když nejvíc jich je myslím na Floridě a v Kalifornii. K tomu se vrátím později.

Když se vzdalujeme od pobřeží a plujeme na vodách moře, zanecháváme vodní miminka za sebou a na jejich místo nastupují jiné bytosti. Jsou vysoké 5-7 stop a podobají se více lidem. Jsou tak hubené, že vypadají jako živé kostry, ale v žádném případě nejsou ošklivé. Jsou zvláštním způsobem pěkné, přirovnala bych je k vyšlechtěnému ruskému vlku, protože jejich obličej, i když jsou lidské, jsou podlouhlé s dlouhými nosy. Mají velké, tmavomodré oči, modročerné vlasy jako mořská tráva. Bledá nebo béžová tvář, kolem zahaleného těla vlaje indigově modrá látka. Ruce nemají výrazné zakončení, nohy jsou nejasné. Je těžko popsat jejich mlhavost. Svým popisem jsem jim neprospěla, protože ve skutečnosti jsou svým způsobem hezké. Jedním z jejich rysů je rovněž blaženost, v níž je však příměs divokosti mořské bouře a to i tehdy, když je moře klidné. Bouře ovšem milují, pohybují při nich těly sem a tam v rytmu pohybu moře. K lidem jsou lhostejní. Nejsou stále na povrchu, jen někdy se vynořují z hlubin, aby nabraly poznání s povrchu - hladiny moře.

Třetí varianta bytostí žije v hlubinách oceánů. Jsou velké, pohled na ně není pěkný, vypadají jako zvířata a něčím připomínají gorilu. Zdá se, jako by byly pokryty tmavomodrou kožešinou. Jsou to jistě nejnižší vyvinuté vodní bytosti, alespoň pokud je mi známo. Nemají prakticky žádnou inteligenci a pocity pouze primitivní. Nejsou ani hezké ani milé. Přestože jsou utvořeny z hutného materiálu, takže by mohly být viditelné téměř okem, lze je spatřit jen málokdy, protože se skoro nikdy nevynořují na hladinu. Někdy je sice jejich vlastní zvědavost a jejich nadřazení přivedou na povrch v celých skupinách a potom vypadají jako turisté, kteří si prohlížejí pamětihodnosti, protože hladina moře je jim cizí a divná. Vynořují se obvykle v noci, poněvadž sluneční svit je ruší. Při jedné takové příležitosti jsem je spatřila. Ptala jsem se anděla pobřeží v Austrálii, kdo to je, a on mi to vysvětlil. Necítila jsem se v jejich přítomnosti dobře a ony mne pozorovaly s nevolí. Bylo patrné, že jsou lidem nepřátelské.

Celkem vzato nejsou vodní bytosti tak inteligentní jako skřítkové země, ale mají své povolání, které

se velice těžko vysvětluje, i když se o to pokusím. Za prvé, když se vodní bytosti podívají na moře, cítí, že jsou součástí obrovského rytmického pohybu. Jsou si samozřejmě vědomy všech ryb, rostlin a všeho živoucího v moři. To znamená, že mohou mít pocit spřízněnosti s většinou všeho živoucího v obvyklém i abstraktním smyslu. Hlavním smyslem činnosti mořských bytostí je vykonávat svou práci, ať je jakákoliv. Snad ji můžeme vysvětlit jako vytváření energií. Tělo mořské bytosti je z tekutější látky než tělo skřítků země. Srdce je ústředním orgánem a reguluje jeho tep. Jejich práce spočívá v tom, že vytvářejí energii tak, že ji vstřebávají ze slunce malými orgány, které mají na povrchu těla, a vylévají ji do moře. Podobně jako skřítkové mají spoustu her, ale nejčastěji se jen tak převalují ve vodě. Každá tato bytost velmi obdivuje svého anděla a těší se na setkání s ním, protože mořští andělé svolávají shromáždění za úplňku. To bývá největší událostí v jejich životě, neboť nejsou vysoce vyvinuty. Tyto bytosti vykonávají podvědomě pozoruhodnou činnost vzhledem k vodě samotné. Zdá se, že působí na život v moři stejně jako někteří skřítkové působí na rostliny. Skřítkové země předávají životaschopnost jednotlivým rostlinám, zatímco mořské bytosti pracují s vodou jako s celkem a tím nepřímou se vším fyzicky živým. Jejich těla jsou k tomu přizpůsobena. Jak jsem už řekla, srdce je střediskem, jako u ostatních skřítků, ale navíc mají po celém povrchu těla světélkující body, které jsou subcentry spojenými se srdcem. Když se bytost pohne, uvede do pohybu jakési sání v těchto bodech a tím proudí vitalita do jejich těl. Jsou zde přinejmenším dva druhy energie; jedna ze slunečního světla a druhá z vody. Srdce bytosti je střediskem, kde se tyto životní energie mísí. Na širém moři se vytvářejí, většinou na stálých místech, střediska energií v podobě vírů, samozřejmě nehmotných, s největší pravděpodobností magnetických. Když mořská bytost vstřebala více smíšené energie než potřebuje, vyleje ji ze svých povrchových center a nejbližší z vírů ji ihned vtáhne (do sebe), promísí a předá do jiného víru, aby byla energie v rovnováze. Taková je celodenní podvědomá práce bytostí; nabíjí moře magnetismem a umožňují život všemu živému. Víry mají také vztah k mořským bouřím, což se pokusím vysvětlit později. Hlavní prací vodních miminek je nabíjení těchto center. Stejný úkol mají bytosti povrchu moře, ovšem odpovědnější; v pozorované oblasti bylo totiž méně hlubinných bytostí. Mají jakýsi dozor nad variantou oněch bytostí, které vypadají jako gorily z velkých hloubek, jejichž úkol spočívá v tom, že vydávají jakýsi druh hutné energie.

Obecně můžeme říci, že vodních bytostí jezer a pramenů není tolik jako mořských bytostí, ani v tak velkých sladkovodních oblastech, jako jsou Velká jezera, třebaže tam jich je více. Sladkovodní bytosti jsou zcela jiné než mořské, podobají se více lidem a barvou i pohyblivostí se přizpůsobují svému živlu. Z mnohých jsem si všimla hlavně dvou druhů; malých bytůstek menších vodopádů a potoků, asi 8 palců velkých, a větších, dosahujících 2-3 stop. Ty menší mají téměř dokonalé lidské tváře a postavy, jsou tyrkysově modré, pokud jsou v proudící vodě, nebo mají barvy duhy, jsou-li ve vodopádu. Tváře mají malé, srdcovitého tvaru, v přesném poměru k tělu, ruce a nohy drobné, vzhled bezpečně ženský. Občas se potulují po břehu. Ty větší jsou tmavěji modří, jejich obličej nejsou tak podobné lidem jako u jejich malých příbuzných, nicméně jsou jim podobnější než mořský druh. Pokud se týká vlasů a očí, připomínají lidi, ačkoli oči nejsou vždy v našich proporcích. Tyto sladkovodní bytosti jsou roztomilé a hezké, ale nejsou tak plné života jako bytosti mořské. Zajímají se však o lidi a velice rády nás pozorují. Podobně jako skřítkové zahrad a lesů také tato stvoření milují zpěv a dokáží tvořit krásnou hudbu.

Rybníky a vodopády mají své bytosti, které v nich žijí. Jejich přátelský vztah k lidem, obzvláště k dětem, nebo k rybám a ostatním tvorům žijícím ve vodě, je velmi blízký našemu pocitu, když plaveme ve vodě nebo si hrajeme kolem vody. Tato malá stvoření, 1-2 stopy velká, jsou naplněna něhou. Vodu vnímají jako rytmus, proto milují i naši hudbu a když lidé u vody hrají a zpívají, shluknou se kolem a radostně poslouchají. Jejich práce se podobá práci mořských bytostí, ale v menším měřítku.

Protože jsem po celý svůj život žila u moře, nemám příliš zkušeností se sladkovodními bytostmi. Jistě by mé vyprávění bylo zajímavější, kdybych je lépe znala. Velká jezera a mohutné řeky jsou často obydlena velkolepými bytostmi. Některé z nich jsem pečlivě pozorovala. Řeka Mississippi má

například velice svérázný charakter. Bytostný, který řeku zabydluje, je prastarý a má nesmírnou moc. Jeho vodní bytosti žijí déle než ostatní skřítkové, ale nejsou tak pěkné jako bytosti jezer a čistých proudů. Bytostní, žijící v kalných vodách, se podobají příliš lidem, ale ti od Mississippi jsou plni radosti ze života, čímž připomínají bytosti mořské. Milují sluneční svit na vodě, pohyb a cestování po proudu i proti proudu. Zkušenosti z cestování bezpochyby obohacují jejich inteligenci ve srovnání s ostatními druhy. Vliv samotného bytostného řeky, kterým je velká, stará osobnost se značnou dávkou čtveráctví, způsobuje, že říční skřítkci jsou mu podobní. „Old Man River“ (Starý muž řeky) je mnohem víc než jen básnický pojem! Je to bytost, která je velice živá. Jen velmi zřídka se zformuje do tvaru, ale když tak udělá, vypadá přesně tak, jak tradice líčí i u ostatních řek, třeba jako Otec Tibera. Na lidových tradicích je mnoho pravdy, protože prostí lidé žijí blíže přírodě a proto o ní více vědí. „Old Man River“ je pozoruhodná osobnost. Vyzařuje z něj síla a moc a zároveň „joie de vivre“ (radost ze života), ale jeho radosti berou na sebe často podobu katastrofy pro lidi. Náhodou jsem byla přímo u toho, když se Mississippi rozvodnila a řeka zaplavila tisíce a tisíce hektarů půdy. Pro „Starého Muže“ to byla legrace. Přirozeně, že toto vše se neděje pro jeho radost, ale když už taková přírodní událost musí nastat, proč se tím nemá pobavit? Musíme si stále připomínat, že pro tyto bytosti život a smrt nejsou důležité a to platí zvláště o tomto „Starém Muži“.

Vodní bytosti a mořské zvláště, se o nás vcelku nezajímají. Člověk nevstupuje do jejich životů, protože nemůže jejich životní prostředí příliš poškodit. Proto mají vůči nám laskavé pocity, pokud se jich vůbec nějak dotkneme. Nejsou vůči nám plaší ani neznají ostych jako skřítkové země, protože podmínky, ve kterých žijí, nezávisí na lidech, jako je tomu na zemi. Vodní bytosti jsou nesmírně zaujaty živlem, ve kterém žijí a který překypuje životem. Jsou v neustálé činnosti tím, že umožňují rozvoj života tisícům různých druhů živočichů v moři i v neslaných vodách. Pro vodní bytosti je moře rozděleno do oblastí; některé měří mnoho mil. Tyto oblasti jsou menší podél pobřeží a větší na volném moři. Každá oblast je obydlena a řízena vyšším bytostným této oblasti. Někteří z těchto bytostných nejsou nijak vysoce vyvinuti, zatímco jiní jsou gigantičtí jak postavou tak inteligencí. Řídí činnost bytostí a dohlíží na energii ve vírech. Zjišťujeme, že centrum vědomí bytostného je ve víru, z něhož může vyzařovat svou vlastní energii a dohlížet na veškerý život ve své oblasti. Je vždycky dokonale krásný a vypadá lidsky; má ideální lidskou postavu, kolem níž je překrásně zbarvená aura. Tyto bytostní jsou velmi inteligentní a je mnohem snadnější mluvit s nimi než s jejich podřízenými bytostmi. Mohu říci, že někteří z mých nejlepších přátel jsou si těmito vysokými bytostnými moře a země jisti. Jsou vždy zde a mají radost, když nás vidí a jsou proto jako přátelé mnohem spolehlivější než lidé. Některé vodní útvary, jako např. skvělé přístavy, jsou řízeny nádhernými osobnostmi, ty však nepatří do rámce této knihy.